Rok 1917.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana d. 6. listopada 1917.

Nr. 128.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. października 1917. LW. 157022 w przedmiocie zezwolenia gminie Komarno powiat Rudki na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. k. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Komarno pobierać pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

I. Od napojów spirytusowych i miodu i maliniaku przez czas do końca r. 1922 w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) hal. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.;

2) od jednego hektolitra rumu, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K., do końca roku 1920;
4) od jednego hektolitra miodu i maliniaku po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Komarno.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 129.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10. października 1917. L. 21911/Ad. w sprawie uregulowania spożycia ziemniaków.

Na podstawie § 20. ust. 2. rozporządzenia c. k. Urzędu wyżywienia ludności z dnia 26. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 311. zarządzam co następuje:

§ 1.

W gminach, w których obowiązują karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, wolno sprzedawcom oddawać ziemniaki konsumentom jedynie za okazaniem ważnej karty dla kontroli spożycia ziemniaków i za odcięciem odpowiedniej ilości odcinków.

Karty dla kontroli spożycia ziemniaków wydaje się z urzędu według wzoru umieszczonego w dodatku I. tego rozporządzenia.

Karta ta jest nieprzenośnym dokumentem publicznym, którego fałszowanie będzie karane wedle ustawy karnej. W razie utraty karty nie można sobie rościć prawa do wydania nowej w jej miejsce.

§ 2.

Tygodniową racyę spożycia ustanawia c. k. Namiestnictwo względnie za jego upoważnieniem Władza polityczna I instancyi.

§ 3.

Karty dla kontroli spożycia ziemniaków wydawać będą głowom gospodarstw domowych komisye rozdawnictwa kart dla kontroli spożycia chleba i mąki.

Głowa gospodarstwa domowego ma tylko wówczas prawo do poboru pełnych kart dla siebie i członków swego gospodarstwa domowego, jeśli złoży pisemne oświadczenie, że w jej gospodarstwie domowem nie znajduje się zapas ziemniaków większy niżli 5 kg. na każdą osobę, pozostającą na wyżywieniu w tem gospodarstwie.

Głowom gospodarstwa domowego posiadającym większe zapasy, niż w ustępie drugim oznaczone, wydawać się będzie karty zmniejszone o taką ilość odcinków, jaka odpowiada nadwyżce posiadanych zapasów (ustęp drugi).

Przy ustalaniu zapasu ziemniaków, nie wchodzą w rachubę zasoby pochodzące z własnych ogródków.

Głowa gospodarstwa domowego obowiązana jest wydać karty tym członkom gospodarstwa, którzy nie pozostają na jej wyżywieniu.

Wszelkie zmiany liczby członków gospodarstwa, winna głowa gospodarstwa sama lub przez zastępcę zgłosić w komisyi rozdawnictwa kart, przy najbliższym poborze karty.

Posiadacze kart dla kontroli spożycia ziemniaków winni przechowywać je pilnie przez cały czas trwania bieżącego okresu spożycia.

§ 4.

Osoby pozostające w zupełności na wyżywieniu zakładów humanitarnych i dobroczynnych, zakładów i oddziałów wojskowych, klasztorów, zakładów wychowawczych i naukowych, sądowych domów więziennych i zakładów karnych, zakładów pracy przymusowej, ochronek, obozów uchodźczych i t. p. nie otrzymują kart dla kontroli spożycia ziemniaków.

W wypadkach wątpliwych oznaczy Władza polityczna I instancyi czy zachodzą warunki poprzedniego ustępu.

§ 5.

1) Posiadacze przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, względnie w większych miejscowościach odnośne stowarzyszenia przemysłowe, oraz

2) zakłady wymienione w § 4

mogą pobierać ziemniaki jedynie na podstawie kart poboru, wystawionych przez właściwą Władzę polityczną I instancyi według wzoru, umieszczonego w dodatku II tego rozporządzenia.

Karty poboru należy oddać sprzedającemu przy poborze towaru.

W wypadkach bezpośredniego zaopatrywania przez Wojenny Zakład obrotu zbożem, nie wydaje się kart poboru.

§ 6.

Odebrane przy wydawaniu ziemniaków odcinki kart dla kontroli spożycia ziemniaków, winni wydający ziemniaki przechowywać i przed otrzymaniem nowych dostaw ziemniaków oddawać je wedle wskazówek Władzy politycznej I instancyi, a w razie bezpośredniego zaopatrywania przez Wojenny Zakład obrotu zbożem temuż zakładowi.

§ 7.

Bliższe postanowienia w sprawie przydzielenia odbiorców do poszczególnych miejsc wydawania ziemniaków, wyda Władza polityczna I instancyi.

§ 8.

W gminach, w których po myśli § 1. tego rozporządzenia karty dla kontroli spożycia ziemniaków nie zostaną wprowadzone, wyda powiatowa Władza polityczna odpowiednie postanowienia co do uregulowania spożycia ziemniaków.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, o ile nie podpadają pod surowsze przepisy karne, karać będzie Władza polityczna I instancyi grzywną do 20.000 Koron, lub aresztem do 6 miesięcy.

Prócz tego można w orzeczeniu karnem orzec przepadek ziemniaków, do których odnosi się czyn karygodny, bez względu na to, czy one należą do sprawcy czy nie, albo przepadek uzyskanej za nie odpłaty na rzecz Państwa.

W razie skazania można również orzec utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 21. października 1917.

C. k. Namiestnik:

Huyn Gen. pułk. w. r.

DODATEK I.

KARTA A.

dla kontroli spożycia ziemniaków ze zbioru 1917 r.

Ilość, jaką można pobrać dla jednej osoby, będzie każdorazowo oznaczona przez c. k. Namiestnictwo i ogłoszona.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i oddzieleniem odpowiedniego odcinka.

Nieprzenośna! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 20.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. galic. Namiestnictwo.

Każdy odcinek opiewa na 1/7 część racyi danego tygodnia.

14. tydzień	14. tydzień	14. tydzień	14. tydzień	14. tydzień	14. tydzień	14. tydzień
13. tydzień	13. tydzień	13. tydzień	13. tydzień	13. tydzień	13. tydzień	13. tydzień
12. tydzień	12. tydzień	12. tydzień	12. tydzień	12. tydzień	12. tydzień	12. tydzień
11. tydzień	11. tydzień	11. tydzień	11. tydzień	11. tydzień	11. tydzień	11. tydzień
10. tydzień	10. tydzień	10. tydzień	10. tydzień	10. tydzień	10. tydzień	10. tydzień
9. tydzień	9. tydzień	9. tydzień	9. tydzień	9. tydzień	9. tydzień	9. tydzień
8. tydzień	8. tydzień	8. tydzień	8. tydzień	8. tydzień	8. tydzień	8. tydzień
7. tydzień	7. tydzień	7. tydzień	7. tydzień	7. tydzień	7. tydzień	7. tydzień
6. tydzień	6. tydzień	6. tydzień	6. tydzień	6. tydzień	6. tydzień	6. tydzień
5. tydzień	5. tydzień	5. tydzień	5. tydzień	5. tydzień	5. tydzień	5. tydzień
4. tydzień	4. tydzień	4. tydzień	4. tydzień	4. tydzień	4. tydzień	4. tydzień
3. tydzień	3. tydzień	3. tydzień	3. tydzień	3. tydzień	3. tydzień	3. tydzień
2. tydzień	2. tydzień	2. tydzień	2. tydzień	2. tydzień	2. tydzień	2. tydzień
1. tydzień	1. tydzień	1. tydzień	1. tydzień	1. tydzień	1. tydzień	1. tydzień

DODATEK II.

C. k. Starostwo w ....

Magistrat miasta ....

Dzień wystawienia.

KARTA POBORU ZIEMNIAKÓW.

Nazwisko (firma) uprawnionego do poboru ....

....

....

Miejscowość i bliższy adres zakładu (przedsiębiorstwa itd.) ....

....

jest uprawniony pobrać .... kilogramów ziemniaków w czasie od .... 191 do .... 191 ......

....

Podpis:

Tę kartę poboru należy oddać sprzedawcy przy odbiorze towaru.
Ta karta poboru jest nieprzenośna.
Przekroczenia będą karane grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

Nr. 130.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 20. października 1917. L 21488/Ad., którem ustanawia się maksymalne ceny cukru w handlu hurtownym i detailicznym w Galicyi.

Na podstawie §§ 16. 18. i 20. rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z. dnia 25. września 1917. Dz. p. p. Nr. 386. wydanego w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami, zarządzam co następuje:

§ 1.

Do obliczenia ceny cukru w handlu hurtownym służą za podstawę ceny cukru w dużych głowach po 100 kg. franko każda załadowcza stacya kolejowa w Galicyi. Ceny te są wyszczególnione w urzędowej tabeli. Cenę innych sort cukru, to znaczy cukru nie w dużych głowach, oblicza się przez doliczenie do powyższej ceny osobnego dodatku, wyszczególnionego w urzędowej tabeli dodatków za sorty.

Obie wymienione tabele są wyłożone do wolnego przeglądu we Władzach politycznych I instancyi.

Cenę cukru w handlu hurtownym ustala się w ten sposób, że do ceny wymienionej w ustępie pierwszym dolicza się dodatek najwyżej 1 K. 50 h. za 100 kilogramów.

§ 2.

Przy odsprzedaży detajlistom cukru rodzaju oznaczonego w § 1. wolno żądać prócz ustanowionego w § 1. tego rozporządzenia dodatku, jeszcze dalszego dodatku najwyżej po 2 Korony za 100 kg.

§ 3.

Najwyższe ceny cukru ustalone w §§ 1. i 2. tego rozporządzenia mają zastosowanie do cukru pierwszej jakości w dużych głowach za gotówkę po potrąceniu 2 procent skonto.

§ 4.

W handlu detajlicznym ustanawia się dla wszystkich miejscowości, w których znajdują się załadowcze stacye kolejowe oraz dla miejsco-

wości oddalonych od takich stacyi nie więcej jak 5 km. następujące ceny maksymalne:

I. W obrębie c. k. wyższego Sądu krajowego w Krakowie:

a) jeśli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K. 46 h. za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, mączki cukrowej i grysiku cukrowego, których cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 53 h. za kilogram;

b) jeśli sprzedaż odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru:

1) duże głowy . . . . 1 K. 43 h.
2) małe głowy . . . . 1 « 44 »
3) wszystkie inne sorty cukru . 1 « 47 «

II. W okręgu c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie:

a) jeżeli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K. 49 h. za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, mączki cukrowej i grysiku cukrowego, których cenę maksymalną ustanawia się na 1 K. 56 h. za kilogram;

b) jeżeli sprzedaż odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru:

1) duże głowy . . . . 1 K. 46 h.
2) małe głowy . . . . 1 « 47 «
3) wszystkie inne sorty cukru . 1 « 50 «

§ 5.

W miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej więcej niż 5 km. a mniej niż 20 km. może być przy drobnej sprzedaży do ceny podanej w § 4. doliczony dodatek 5 h. na 1 kilogramie a w miejscowościach oddalonych powyżej 20 km. 8 h. na kilogramie.

Miejscowości, w których ze względu na oddalenie od stacyi kolejowej wolno liczyć ceny podwyższone o 5 względnie 8 halerzy ogłosi Władza polityczna I instancyi.

§ 6.

Ceny podane w §§ 1. do 5. odnoszą się tylko do cukru dostawionego świeżo z cukrowni, który oznaczony będzie wydaną banderolą koloru czerwonego.

Natomiast dla dawnych zapasów cukru (§ 18. ustęp 2. rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z d. 25. września 1917. Dz. p. p.

Nr. 386) opatrzonych banderolą zieloną obowiązywać mają nadal ceny maksymalne ustanowione rozporządzeniem Namiestnictwa z d. 10. października 1916. Dz. u. kr. Nr. 111., względnie z dnia 26. marca 1917. Dz. u. kr. Nr. 28. Ceny te winny być w lokalach sprzedaży cukru tak długo uwidocznione, jak długo ten cukier będzie sprzedawany.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wraz z obwieszczeniem, które wyda polityczna Władza powiatowa po myśli § 5. ustęp 2. winno być uwidocznione wyraźnie i w miejscu łatwo wpadającem w oczy, w każdym lokalu sprzedaży cukru.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie działanie celem udaremnienia jego postanowień będą karane, o ile nie podpadają pod surowszy przepis karny, przez polityczne Władze I instancyi grzywną aż do 20 000 Koron albo aresztem aż do sześciu miesięcy.

Ewentualnie może być także orzeczony przepadek przedmiotów, do których się odnosi czynność karygodna, tudzież utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1. listopada 1917.

C. k. Namiestnik:

Huyn G. pułk. w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.